

Som konklusion må jeg konstatere, at der er mange usikkerhedsmomenter ved en vurdering af ordningen. Det er væsentligt at opnå et større erfaringsgrundlag end det nu foreliggende, før der kan tages kvalificeret stilling til forslaget.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig forslaget.

Lis Greibe (S):

Det oprindelige lovforslag, der blev vedtaget af et stort flertal i 1992, blev til på baggrund af et beslutningsforslag, som Socialdemokratiet var medfrem sætter af. Baggrunden var, at vi ønskede at yde et bidrag til at øge investeringer og beskæftigelse. I erkendelse af at det er meget dyrt for offentlige institutioner og virksomheder at ansætte forskere og andre eksperter i en begrænset periode, indførtes en skattemæssig særordning for højere lønnede udlændinge i Danmark. Formålet var, at det ikke skulle være dyrere for danske virksomheder at hente udlændinge til landet end for virksomheder, vi konkurrerer med.

Efter loven kunne man, hvis visse betingelser var opfyldt, vælge at blive beskattet med 30 pct. uden fradrag af nogen art i forbindelse med tidsbegrænsede ansættelser mellem ½ og 3 år. Derudover var der en afviklingsperiode på 1 år. Denne afviklingsperiode blev med lovforslag nr. L 149 i 1994 ændret til 2 år, således at lønmodtageren nu kunne blive i landet i 5 år: 3 år med 30 pct.-skat og 2 år med almindelig skat.

I forbindelse med ordningens gennemførelse i 1992 blev det fremhævet, at det var en forsøgsordning, der løbende skulle vurderes. I 1994 skulle der gennemføres en undersøgelse, og det er fra denne undersøgelse, som forelå i januar 1995, forslagsstillerne har hentet udvalgte tabeller, som er optrykt som bilag til lovforslaget.

De Konservative og Venstre foreslår nu efter ønske fra en del af de adspurgte virksomheder, at perioden udvides fra 3 til 5 år. Dette ville bevirke, at en lønmodtager kan være omfattet af ordningen i i alt 7 år: 5 år med 30 pct.-beskatning og 2 års afvikling med almindelig beskatning. Derudover sikres lønmodtagere, der fortsat har et ansættelsesforhold efter de 2 år, at de ikke skal efterbeskattes, hvis overskridelsen er på højst 2 år. Dette betyder i realiteten, at de pågældende lønmodtagere har en afviklingsperiode på 4 år mod i dag kun 2 år.

Jeg har set lidt nærmere på nogle af de tabeller, der indgår i undersøgelsen fra 1994/95, og det udløser nye spørgsmål. Det fremgår af

undersøgelsen, at hele 67 pct. af de adspurgte virksomheder ligger på det højeste rubriceringsniveau vedrørende årsomsætning, nemlig over 100 mio. kr. Er det ikke virksomheder, der burde have økonomi til at aflønne de højtlønnede eksperter, således at de kan overgå til almindelig beskatning, hvis virksomheden efter så mange år fortsat sætter pris på dem?

29 pct. af de berørte personer er ledere. Er de efterhånden overgået til direktionsarbejde i stedet for at være forskere, eksperter, konsulenter?

Langt, langt de fleste er civilingeniører, der vel er hidkaldt til landet som primært tekniske eksperter. Den tekniske udvikling går hurtigt, og spørgsmålet er, om de stadig efter en årrække er eksperter set med internationale øjne. Kun 17 pct. af stillingerne er nyoprettede efter 30 pct.-ordningen. Har ordningen så givet den indsprøjtning, man havde håbet? Giver det virkelig et internationalt løft, eller er det i for høj grad blot besættelse af eksisterende stillinger?

Kun halvdelen af de adspurgte private virksomheder har svaret på de udsendte spørgeskemaer. Man kan jo befrygte, at de virksomheder, der har størst fordel af ordningen, som udgangspunkt har det største incitament til at deltage i en undersøgelse af denne karakter.

Hvis ordningen kommer til at spænde over for mange år, kan man jo også spørge, om det efterhånden drejer sig om udenlandske eksperter. De bliver integreret i det danske system, og de havde måske bedre af at slippe taget og komme uden for landets grænser igen og dermed give plads for nye, internationalt opdaterede forskere og eksperter.

At vurdere, hvorvidt ordningen lever op til sit formål, kan efter min mening ikke ske på et så spinkelt grundlag. Vi ændrede ordningen i 1994, og vi følger den løbende. I Socialdemokratiet ønsker vi, at der skal gå en længere periode, inden vi nyvurderer og eventuelt vil ændre igen.

Socialdemokratiet vil stemme imod lovforslag nr. L 72.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er jeg jo stadig væk relativt ny her på Tinget og kan ikke altid finde ud af det spindelvæv af aftaler og forlig, der går på kryds og tværs, og som nogle gange gør, at ting, vi troede skulle diskuteres her, bliver aftalt helt andre steder.

Jeg vil gerne bruge lejligheden her til at blive lidt klogere på, hvordan forlig indvirker på Fol-